

## شیوه‌ی شکسته‌نویسی

۱. حفظ صورت کلمه تا حد امکان:

گفت: درست؛ گف: نادرست/ مثل: درست؛ مث: نادرست/ وقت: درست؛ وخت: نادرست/ قفل: درست؛ قلف: نادرست/ صبح: درست؛ صُب: نادرست/ جزء: درست؛ جزو: نادرست

۲. صورت گفتاری برخی افعال:

آمدن در حالت التزامی: بیام، بیای، بیاد، بیایم، بیاین، بیان  
شدن در حالت التزامی: بشم، بشی، بشه، بشیم، بشین، بشن  
گذاشتن: بذارم، می‌ذاره، بذارین/ انداختن: بنداز، بندازین، بندازن  
۳. می‌استمراری در هر صورت جدا با نیم فاصله نوشته می‌شود:  
می‌آد، می‌آره، می‌خوره، می‌ذارین، می‌ندازم، می‌دوم، می‌شنوین (شما می‌شنوید).

۴. صورت نوشتاری برخی افعال:

شستن: می‌شورم، می‌شوره / خواستن: می‌خوایم، می‌خواین، می‌خوان / ایستادن:  
وایسم، وایسی، وایسه، وایسیم، وایسین، وایسن؛ وایسا، وایسین  
۵. کسره‌ی اضافه به‌هیچ‌عنوان به‌صورت «ه» ظاهر نمی‌شود:  
کتابِ من، دستِ تمیز: درست/ کتابه من، دسته تمیز: نادرست  
۶. «را»ی نشانه‌ی مفعول در هر صورت به‌صورت «رو» نوشته می‌شود.

۷. شیوه‌ی املائی ضمائر متصل:

کتابم، دفترش، قوریم، کتابمون، قوری تون (مطابق دستور خط فارسی، فقط در حالت جمع و در کلمات مختوم ب واج «i» با نیم‌فاصله نوشته می‌شود و در سایر موارد به‌صورت متصل)، دستش (مثلاً در دسته‌ی جارو)، خاله‌م...  
و در صورت اتصال به «به»: بهم، بهت، بهش، بهمون، بهتون، بهشون  
۸. نوشتار شناسه‌های فعل در جمله‌های اسنادی:

خونه‌ام، خونه‌ای، خونه‌س، خونه‌ایم، خونه‌این، خونه‌ن

تنهام، تنهایی، تنهاس، تنهائیم، تنهائین، تنهان

۹. نوشتار شناسه‌های فعل ماضی نقلی:

شناسه ماضی نقلی فقط در اول شخص مفرد و سوم شخص جمع ظاهر می‌شود.

- خورده‌م، خوردی، خورده، خوردیم، خوردین، خورده‌ن  
۱۰. ماضی نقلی در حالتی که ضمیر مفعولی به آن اضافه شود: زده‌ش، دیده‌ت،  
بُرده‌مون  
۱۱. علامت جمع «ها»:  
پس از همهٔ صامت‌ها و مصوت‌ها در کلمه ظاهر می‌شود: کتاب‌ها، گوشی‌ها،  
لیموها، خونه‌ها، سبزه‌ها  
۱۲. «ها» در حالت تحذیری به صورت کامل ظاهر می‌شود:  
نروی ها! ← نری ها!، می‌خورمت ها!  
۱۳. «است» به صورت «ه» متصل به کلمه‌ی قبلی خود نوشته می‌شود:  
خواب است: خوابه. / گوشی است: گوشیه. / موجی است: موجیه.  
تبصره ۱: در نوشتن «است» بعد از کلمهٔ مختوم به واجهایی مثل O واج میانجی  
همزه (ء) خواهد بود: توئه، لیموئه.  
تبصره ۲: «است» بعد از مصوت a فقط به صورت «س» ظاهر می‌شود: کجاس،  
صداس.  
۱۴. حذف «د» از صورت‌های سوم‌شخص و التزامی و جایگزین شدن «ه»:  
می‌تابه، بخنده  
۱۵. کسره معرفه‌ساز به صورت «ه» ظاهر می‌شود: دختره، گرگه  
تبصره ۱: در کلمات مختوم به واج «a» یا «u» واج میانجی همزه (ء) خواهد بود:  
آقائه، کوچولوئه  
تبصره ۲: در کلمات مختوم به های ناملفوظ، واج میانجی «ه» خواهد بود: گربه‌ه،  
بچه‌ه  
۱۶. تنوین به هیچ‌عنوان به صورت «ن» ظاهر نمی‌شود:  
مثلاً، معمولاً: درست/ مثلن، معمولن: نادرست  
۱۷. صورت نوشتاری فعل‌های یک‌شخصه:  
غصه‌م شد، خنده‌م/ گریه‌م گرفت.  
۱۸. اتصال ضمائر متصل به «چه»  
چهم/ چه‌ت/ چه‌ش/ چه‌مون/ چه‌تون/ چه‌شون شده؟/ چه‌شه؟ ← من/ تو/ او/ ما/  
شما/ آن‌ها را چه شده است.